

د نيکي خدای گوتي اهورا مزدا چې د هخامنشيانو رسمي دين و، نه مننه خود هخامنشيانو واکمني په مساگيتانو باندې يقيني نه وه. د فراي په وينا "زما په نظر د هخامنشيانو له خوا د ساکا د ډول ډول تېرونو او د ختيځ د نورو ولسونو پاڅونونه او بيا بيا لاندې کېدل، چې د زړې پارسو پر اساس دي، بايد په هېڅ ډول په تاريخي ډول ثابت شوي ونه گڼل شي، که څه هم هغه به په زړه پورې وي.^(۵۸)" د فراي د نظر په ملاتړ بايد وويل شي، چې د سکندر د يرغل په وخت کې په ختيځ کې د هخامنشي پوله د سردريا سين و، خو هيرودوت د مساگيتا په اړه دا هم وايي، چې "کله يو سړی زور شي، خپلوان يې سره ټولېږي، د پسو او وزو په گډون يې وژني، غوښې يې پخوي او په لويې مېلمستيا کې يې خوري، خو څوک چې له ناروغي نه مړ شي، مړی يې خښوي."

د مقدوني سکندر او اريانه:

د مقدوني سکندر په يرغلونو او له هغه وروسته په مخزېږدي ۲۲۰ کې په چين کې د لوی دېوال په بشپړېدلو سره په ټولې اسيا کې ستر بدلونونه يو په بل پسې راغلل. د هخامنشي امپراتوري د لويديځ له خوا د سکندر په لاس نسکوره شوه او له ختيځ نه پوونده تېرونه د لويديځ په لور

نويو مېنو ته وکوچېدل. په اريانه کې اول د يونانيانو او وروسته د ختيځو پوونده تېرونو له خوا نوي دولتونه جوړ شول.

سکندر (۳۵۶-۳۲۳ مخزېږده) د خپل پاچا پلار فليپ له وژل کېدلو نه وروسته په ۳۳۶ کې په شل کلنۍ کې د مقدونيې پاچا شو. د ارسطو دغه شاگرد د يوه واره او شېل هېواد پاچا و. اول يې د هغه لوی، منظم او پياوړي پوځ په مرسته چې له خپل پلار نه ورته پاتې و، ټول يونان د خپل پلار په شان يو ځل بيا متحد کړ او بيا يې د خپل پلار هغه پروژه له سره ونيوله، چې اسيایي يونانيان د هخامنشي له واکمنۍ نه ازاد کړي او دغه امپراتوري هم نسکوره کړي او په خپله د عمومې پاچا شي. د همدغه مقصد لپاره په ۳۳۴ مخزېږدي کې له هل سپانته (Hill spont) نه تېر شو، چې د اسيالويې وچې په لويديځه څنډه کې پروت دی او په دې ډول د هخامنشي امپراتوري په لويديځې برخې کې ننوت، خو هخامنشي امپراتور د اريوش که څه هم د لويې امپراتوري واکمن، د لوی پوځ او ډېرو شتو خاوند و، دفاعي سياست غوره کړ. له سکندر سره د يوې وړې نښتې په ترڅ کې پاچايي کورنۍ د سکندر لاس ته ورغله، چې هغه په عزت ورسره سلوک وکړ. د اريوش له سکندر سره ديپلوماسي شروع کړه، ان تردې چې په درېيم وړانديز کې يې له هغه نه وغوښتل چې

له لور سره يې واده وکړي او په ولور کې يې له فرات نه تر لويديځ پورې د امپراتورۍ سيمې ومني، خو سکندر دغه وړانديز هم رد کړ، لکه دمخه چې دوه نور وړانديزونه يې هم نه و منلي. په ۳۳۱ کې يې په گاگه ميله (Gauga mela) کې د هغه لوی پوځ ته ماتې ورکړه او بيا يې د سوسا (Susa) او پرسې پولس (Persi polis) ښارونه ترېنه ونيول او داريوش د شاخوا ته روان شو، خو د بخدي والي بيسوس (Bessus) چې له خپل بخدي پوځ سره په پاچايي کمپ کې و، په دامغان کې هغه وواژه^(۵۹) او خپل ځان يې پاچا اعلام کړ. له هغه وروسته د بخدي يا باختري په پراخه ځمکه کې د سکندر ستونزې ډېرې او ټينګې شوې. په دغه وخت کې خوارزم، بدخشان، مرو، سغديانه، هري (هرات) د باختري سيمې وې او مېشتو او پوښو ټبرونو يې د بيسوس او سپتامنز (Spita menes) په مشري له سکندر سره ډېر گوريلايي جنگونه وکړل.

اول د اريا (هرات) والي، ساتي برزن، د بيسوس متحد د سکندر يو ټولې پوځ له مينځه يووړ، خو سکندر دغه پاڅون په سختۍ سره غلی کړ. له هغه وروسته قومندان فيلوتاس د سکندر پر ضد دسيسه کې له خپلو ملګرو سره اعدام شو. د پوځي افسرانو له خوا دا يوه خطرناکه دسيسه وه، چې ناکامه شوه. سکندر بيا بخدي ته د تګ په لار کې د هندو کش له خوا واک کوتل نه په اوښتلو سره

د پري ستونزي او تلفات وگالل. بيسوس چي گمان نه کاوه چي سکندر به په دغي سختي لاري بخدي ته ورسېږي، له خپل متحد سپتامنز سره سغدياني ته لار په دې هيله چي سکندر به له امو نه تېرېدلی ونه شي او دی به په سغديانه کي په دفاعي جنگ لاس پورې کړي. سکندر وروسته له دې چي په بلخ کي سغدياني ته د تگ پرېکړه وکړه، خپل پوځ يې د خپلو انجنيريانو په مهارت سره د خېموله څرمنو نه جوړو جالو کي د کلف په برخه کي له امو نه په پېنځو ورځو کي تېر کړ. له امو نه د سکندر او دهغه د پوځ په اريانونکي ډول تېرېدل او د بيسوس له خوا د بخدي پرېښوول سپتامنز او ملگري يې اندېښمن او په دې فکر کړل، چي اوس د مشر د عوض کولو وخت رسېدلی دی. دوی بيسوس سکندر ته په لاس ورکړ، چي هغه وروسته په ۳۲۸ کي په اقباتانه کي په دې پري بې رحمۍ سره ووژل شو^(۲۰).

سکندر په دې فکر چي سپتامنزي يې متحد شوی دی اول مراکندا (سمرقند) او بيا سردريا (تهني، حيجون، جکسارتز) ته مخه وکړه، چي د مساگيتا او دهای (Dahae) ساکاو سيمي وې. دهای په بخدي کي هم يو لوی او قوي قوم و. سردريا، لکه چي دمخه ويل شوي دي، د هخامنشي ختيځه پوله وه. سکندر چي هلته حصارونه وموندل اجير سرتېري يې پکي ځای پر ځای کړل او په دې

يې پيل وکړ، چې هلته د غسې يو ټينگ نظامي حصار ولري، چې له هغه نه د قومونو د ايل کولو لپاره د خيز تختې په شان کار واخلي، خو په دغه کار سره د سکندر اصلي ستونزه پيل شوه. اول سغديان او بيا باختريان يې پر ضد جگ شول. سکندر سپتامنز او د هغه ملگري کتانز (Catanes) نه د دغو پاڅونونو په خپلو کې مرسته وغوښتله، خو هغوی چې د دغو پاڅونونو اصلي محرکان وو، د هغه غوښتنه رد کړه او سپتامنز په همدغه وخت کې سمرقند محاصره کړ. د دواړو خواوو تر مېنځ نښتې ښې معلومې نه دي، خو د مولف پيتر گرين په وينا د سکندر له پوځ نه "اته زره کسان په اخري ناهيلي دفاع کې مړه شول او اوه زره پاتې يې د دوو پاتې حصارونو له پوځي واحدونو سره يوځای قتل عام شول."^(۲۱) د لاس په لاس جنگ په وخت کې سکندر پرمخ او غاړه په تېره ولگېد، د يوڅه وخت لپاره يې ليد او د آواز نلونه زيانمن شول او مقدونيان په داسې حال کې چې هک پک او وار خطا شول، سکندر يې کامپ ته يووړ.^(۲۲)

"سکندر د لومړي ځل لپاره له دغسې قوم سره بايد جنگ وکړي، چې هغه هېڅ فکر نه کاوه. هغه وخت چې د ښمنان يې په مخ کې سواره تېرېدل، دده پرهارونه لاهم ښه شوي نه وو او په خاص ډول په سختۍ سره گړېدلې شو... سره له دې هم د خپلو ملگرو غونډه يې وبلله دا

دښمنان نه وو، ې وېره وونکي وو، بلکې ېې وخته وخت و. باختريان پاڅېدلي وو، ساکا يو بل خطر پېښ کړی وو، په داسې حال کې چې سکندر په صفونو کې درېدلی نه شو، سورېدلی نه شو او خپلو سړيو ته يې هدايتونه او زړه ورکولې نه شو... ددغو دوو خطرونو له امله سکندر خدای گوټی گرمول او شکايت يې کاوه، چې هغه څوک چې په اولو ورځو کې د غومره چټک و چې هېڅ څوک ترې نه تښتېدلی نه شو، اوس لټ پروت دی او دا چې خپل سړي يې هم په سختۍ سره يقين کوي چې ناروغي به پلمه نه وي. (۲۳)"

سکندر په دغه حال کې هم خپل يو قومندان د منيډيموس په نامه له پوځ سره د سمرقند په ښار کې د سپتامند محاصره کولو په مقصد واستوه. سپتامند د اهايان د هغه د راتگ په لار کې په يوه ځنگله کې ځای پر ځای کړي وو، چې په دښمن باندې گوريلايي بریدونه وکړي. د اهايان د غسې ماهر سواره وو، چې په يوه اس باندې دوه کسه سپرېدل او هدفونه يې ویشتل. د هغو په دغو گوزارونو سره اول يوناني قومندان او بيا د هغه مرستيال په ځمکه ولوېدل. پاتې پوځ د سپتامند له خوا محاصره شو او په دغې نښتې کې دوه زره پلي او درې سوه سواره په ځمکه ولوېدل. "سکندر د مصلحت له مخې دغه غميزه پټه وساتله او هغوی يې چې د جنگ له ډگر نه

ستانه شوي وو، په مرگ وترتل چې دغه خبر خپور نه کړي^(۲۴) " سکندر شايد په ټول ژوند کې د غومره نارام شوی نه وي، لکه اوس چې شو. " هلته يې په پوره يوازيتوب سره شپه په وينه تېره کړه، زياتره به يې د خپلې خيمې څرمنې جگولې چې د خپلو دښمنو اورونه وگوري چې د شمېر اټکل يې وکولی شي. " په سباوون مهال کې له خپلې خيمې نه بيرون ووت او خپلو سرتېرو ته يې ځان ښکاره کړ، چې هغوی يې په ليدلو سره د پسرلي د گلانو په شان وغوړېدل او د هر ډول قرباني لپاره يې تياری وښود. څه وخت وروسته چې سکندر ته د تگ تياری بشپړ کړی و، د مساگيتانو شل لويان ورته په جرگه ورغلل. دمخه د مساگيتانو د وړو ځانگو دوه جرگو ورسره ليدلي وو، چې هغه ښه سلوک ورسره کړی و.

د روم تاريخپوه کونټس روفوس (Quintus Rufus) د زېږدي لومړۍ پېړۍ په نيمايي کې په خپل اثر (د سکندر تاريخ) کې ليکي، چې " زه به هغه روايت بې له کوم تغيير نه نقل کړم، چې موږ ته رسېدلی دی. زما د راويانو په وينا د ساکايو مشر په دې ډول خبرې پيل کړې. "

" که خدايگوټو اراده کړې وای چې ستا قد دې ستاله حرص سره برابر وي، نړۍ به دې نيولی ونه شي. ته به ختيځ په يوه لاس کې ونيسي او لويديځ په بل کې... ته هغه څه غواړې چې ورته رسېدلی نه شي. له اروپا نه اسيا ته مخه

کوي، له اسيا نه بېرته اروپا ته ځي. که ته ټول انسانان لاندې کړي، بيا به ماده اوسې چې له ځنگلونو، واورې، سينونو او سريله حيواناتو سره جنگ وکړي. ته نه پوهېږي چې غټې ونې ډېر وخت نيسي چې وده وکړي او يوه گړۍ نيسي چې قطع شي دا احمق سړی وي، چې مېوې ته يې گوري او لوړوالي يې نه اندازه کوي. پام وکړه چې سرته د رسېدلو په لار کې له ځانگو سره چې په لاس کې دې نيولي ونه لوېږي. زمری کله کله د وړو مرغانو ښکار وي او اوسپنه کله په زنگ سره خوړله کېږي. هېڅ څيز د غومره زړور نه دی، چې ونه تړل شي، حتی د ضعيف له خوا.

"موږ له تا سره څه وکړو؟ موږ هېڅکله ستاسې په هېواد باندې پل نه دی ايښی، موږ دې په خپلو بې پايه ځنگلونو کې په ناپوهۍ ژوند ونه کړو چې ته څوک يې او له کوم هېواد څخه يې؟ موږ د هېڅ چا مريان کېدلی نه شو او نه غواړو د بل چا باداران اوسو. د ساکا د نژاد په اړه چې يو څه نظر درکړو، موږ د يوه جوړه غويو، لوبې، غشي، ليندې او جام خاوندان يو. له هغونه له خپلو دوستانو سره [په گډه] او د دښمنانو پر ضد کار اخلو. موږ دوستانو ته هغه فصلونه ورکوو، چې زموږ د غويو په زيار سره توليد شوي وي او له هغو سره موږ له جام نه کار اخلو، چې خدايگوتو ته يې وړاندې کوو. خپل دښمنان له ليرې نه په غشو او له نژدې نه په لنډو سره ولو. موږ په دغه

ډول د [اثر] پاچا او له هغه وروسته د مادانو او پارسو پاچا ته ماتې ورکړه او مصر ته زموږ لار خلاصه ده.

"او ته په وياړ سره ادعا کوي چې په داړه مارو پسې راغلی يې، خو ته ټولو خلکو ته چې ورسره مخ شوی يې، داړه ماري. تاليديا ونيوله، سوريه [اثر] دې لاندې کړه، پارس دې په لاس کې دی، بخديان دې ترواک لاندې دي، هند ته دې سترگې نيولي دي، اوس تا حرصناک، نه مړېدونکي لاسونه زموږ په رمو پسې غزولي دي. ته ولې شتمنيو ته اړه لرې؟ هغه ستا حرص نور هم پاروي. ته لومړی کس يې چې له حد نه ډېرو څيزونو په لرلو سره دې ولږه پيدا کړې ده. ددې لپاره چې نور هم ولرې ترهغو نه دې لاسيات زړه کېږي، چې يې نه لري. آيا ددې درک نه کوي چې د باختريه شاوخوا کې څومره ډېر ټال شوی يې؟ کله چې تا باختريان لاندې کول سغديانانو جگړې پيل کړې، ستا په برخه کې بری جنگ زېږوي. فرق نه کوي چې په ځواک او قوت کې له نورو نه څومره ډېر دمخه شي. حقيقت دا دی چې هېڅ څوک بېگانه با دار نه غواړي."

"بس له تنې [سردريا] نه واوره، د ساکا سيمه به درته معلومه شي، خو ته به ساکا هېڅ نيولی ونه شي. موږ به په خپلو لږو وسيلو سره ستا له پوځ نه چې ډېرو ولسونو ولجې ورسره دي، ډېر چټک اوسو. بيا نو که څه هم ته به فکر وکړې، چې موږ څومره ليرې يو، موږ به دننه په خپل

کامپ کې ووينې. موږ په برابري چټکۍ سره په مخ او په شا ځو. ماته ويل شوي دي، چې په يوناني ضرب المثلونو کې د ساکا په دښتو باندې ټوکې مسخرې کېږي، خو موږ دښتې او نامېشته ملکونه تر ښارونو او بډايو کرنيزو ځمکو نه غوره بولو، نو ته خپله شتمني ټينگه ونيسه هغه ښويېدونکې ده او د ميل پر خلاف يې نيول کېدلی نه شي. راتلونکې نظر اوس ته د سم مصلحت ښه ښوونکې وي. په خپلې شتمنۍ باندې يو څه بنديز ولگوه، ته به يې لا په اسانۍ سره کنټرول کړې. زموږ خلک وايي چې شتمني پېښې نه لري، يوازې لاسونه او وزرونه لري. څه وخت چې هغه خپل لاسونه غزوي، وزرونه يې هم ونيسه.

"په پای کې که ته خدايگوتی يې، دا دې دنده ده چې انسانانو ته گټه ورسوي، نه دا چې د هغو شتمني لوټ کړې. که انسان يې تل په ياد ولره، ې دا هغه څه دي چې ته يې دا هوښياري نه ده چې په ذهن کې دې هغه څه وگرزوي چې له خپل ځان نه دې غافل کړي. ته به وکولی شې د هغو په دوستۍ ډډه وکړې، چې نه غواړي پرې حمله وکړې ځکه چې دوستي د برابرې ترمېنځ ډېره ټينگه وي او هغه انسانان سره برابر ښکاري، چې د يوه بل قوت يې نه وي ازمېلی. پام کوه چې هغوی چې لاندې کړي دې دي خپل دوستان ونه گڼي. د بادار او مريي ترمېنځ دوستي نه وي. حتی د ارامۍ په وخت کې دا د جنگ حال گڼي. فکر مه

کوه چې ساکا د دوستۍ تصويبولو لپاره لوړه کوي، د دوی لوړه داده چې دوی په خپل قول عمل کوي. دغه ډول احتیاط د ژمنو لاسلیک کول او د خدايگوتو شاهد نیول یوناني رسم دی. زموږ په نظر زموږ رښتینی دین په قول عمل کول دي او هغوی چې یې نه کويو خدايگوتي غولوي او ته هغه دوست ته اړتیا نه لري، چې روغ نیتۍ ته یې په شک گوري، خو په موږ کې به ته دغسې خلک ومومي چې اسيا او اروپا دواړه وساتي. موږ د بکترا [بلخ] گاونډیان یو، د غومره ده چې تنهي موږ سره بېلوي. موږ له تنهي نه د باندې ملک کې آن تر تریس (Thrace) پورې اوسېږو او ویل کېږي چې له تریس نه وروسته مقدونیه پرته ده. موږ ستا د دواړو امپراتوریو گاونډیان یو. فکر وکړه چې اوس ته غواړې موږ ستا دښمنان اوسو یا ستا دوستان.

سکندر د هغو په ځواب کې د غومره وویل، چې دی به په خپل بخت چې پرې اعتماد لري، ډډه وکړي او د دوی مشوره به هم په نظر کې ولري او له احمق او خطرناک عمل نه به ډډه وکړي^(۷۵).

له دغه متن نه څرگنده ده، چې د ساکا دغه لویان له سلیم عقل، پراخ نظر او عقلي استدلال نه ښه بهره من او په کافي اندازه زړورو، چې سکندر ښو عملونو ته متوجه کړي او مشورې ورکړې. دا به له دې امله و چې

دوی له ژوند سره علاقمند، د باداري او غلامۍ مخالف او د خپلواک ژوند غوښتونکي وو. ځينې ممکن تعجب وکړي، چې کوچيان او هغه هم د دوه زره او درې سوه کلونو دمخه کوچيان او دغسې پاڅه فکرونه!

خود ساکا او سکندر ترمېنځ دوستي او اعتماد ممکن نه و. د سکندر نظامي وضع له مساگیتانو سره په مقابلې کې لاهم خطرناکه وه. سپتامنزه ژوندی او فعال و او سکندر یې په باختراو سغديانه کې له غټو ستونزو سره مخ کې و. له بلې خوا سکندر چې د هخامنشي امپراتوري لاندې کې و، عزم کړی و چې د ساکا قومونه هم لاندې کړي، خوله هغو سره په مقابلې کې له خپل دغه عزم نه واوښت او هند ته د تگ په فکر شو. په دې ډول هغسې چې د تهي سين (سردريا) د هخامنشي امپراتوري پوله وه، دده د امپراتوري پوله هم شوه او ساکا پر ځای پاتې شول.

د سکندر په امر د ساکا له هیئت نه لادمخه له سردريا نه د تېرېدلو لپاره دولس زره کښتۍ تیارې شوې وې، چې له تختو، لرگیو او تېرونو نه جوړې شوې وې. ساکا وکه څه هم د سکندر پوځیان په پرله پسې ډول په لنډو او غشو ویشتل بیا هم پوځ له سین نه تېر شو او د دوی ترمېنځ جگړه ونښته، چې اخري بری د سکندر د پوځ شو. د ساکا تلفات چې ډېروو، معلوم نه دي د یونانیانو هم یو شمېر سواره او پلي تلف او ټپي شول. ساکا چې نه لاندې

کېدونکي نوم گټلی وو، د سکندر په زور قایل شول او د روغې جوړې په مقصد یې یو هیئت ورواستوه. سکندر هم د معمول په شان د هغه هرکلی وکړ، خو د بېرته تگ په لار کې په هغې سیمې کې چې دمخه یې درانه تلفات ورکړي و، "... د اطرافي سیمو د سوزولو او د جنگ وړ کسانو د وژلو امر ورکړ."^(۲۶) "سکندر سغديانې ته ستون شو، په داسې حال کې چې سپتامنز دمخه له سمرقند نه باخت ته تللی و. په سغديانه کې سکندر څه وخت چې د دېرشو مساکيتي بنديانو د وژلو امر ورکړ، له نه فکر کېدونکي حال سره مخ شو. دغه بنديان چې له لوړو کورنیو څخه وو، د دې پر ځای چې خپګان وښيي خوښي وښووله. سکندر حېران شو او له هغو نه یې په خپله واورېدل چې که بل چا د دوی د اعدام امر ورکړی وای، دوی به خپه وای او اوس چې د نړۍ فاتح دغه امر کړی دی، دوی پرې ویاړي. سکندر په دغه ځواب سره وغوړېد او هغوی یې وېشل او هغو هم د وفا او خدمت وعده وکړه او په خپل قول ټینگ ودرېدل."^(۲۷)

سکندر بلخ ته ستون شو، په همدغه وخت کې له یونان او سوريې څخه څه باندې څوارلس زره پلي او سپاره ملاتړ ورته ورسېدل او هغه چې تر دغه وخت پورې د ساکا له تېرونو نه ډېر تلفات لیدلي وو، د هغو په لاندې کولو کې نور هم ټینگ شو چې واکمني ته یې غاړه نه ایښودله.

او د غسې خلک چې سپتامند د هغه پر ضد لمسول کم نه وو، خو تر هغه دمخه سکندر په مخزېږدي ۳۲۸ کې په مراکنډا (سمرقند) کې په یوه لوی مصیبت او بښتی و او هغه دا چې د کلای ټس (Clitus) په نامه خپل یو لوړ رتبه افسري په یوې مېلمستیا کې د جر او بحث په وخت کې په داسې حال کې چې ټول نیشه وو سمله لاسه په نیزې سره وواژه. دغه وخت د ځوانو افسرانو او مشرانو تر مېنځ حساسیتونه پیدا شوي وو او سکندر هم د ختیځو واکمنو په شان د زورواکۍ لار نیولې وه، خو کلای ټس د غسې وفاپال افسرو چې هم یې د سکندر له پلار سره په صداقت خدمت کړی و او هم یې په خپله سکندر په یوې نښتې کې له مرګ نه ژغورلی و. سکندر چې لږ په حال شو، خپل مخ یې په نوکانو شوکارې کاوه او خپلو ساتونکیو ته یې زاری کولې، چې ژوند یې ختم کړي او له دغه خجالت نه یې وژغوري. درې ورځې شپې یې په خپلې خیمې کې په ولږه تېرې کړې او "خه وخت چې ساتونکي او خادمان یې پوه شول چې دی غواړي ځان هلاک کړي، په خیمه یې ورننوتل او پرې غالب شول چې ډوډۍ وځوري." پر هغه برسېره پوځیانو د دې لپاره چې د سکندر د خجالت بار سپک شوی وي په رسمي ډول اعلام کړه، چې د کلای ټس وژنه جاپزه وه^(۲۸). حقیقت دا دی، چې د جنگونو فشار په مقدونیانو بد اثر کړی و او سره بهی

اتفاقه کړي يې وو، خو دا گډ خطرو چې دوی يې متفق کول. په بخدي او سغديانه کې د سپتامنز په مشرۍ مقاومت روان و او په يادې شوې مېلمستيا کې د مقدونيې قومندانانو ته طعنه ورکړل شوې وه، چې په جنگ کې د سپتامنز له لاسه مات شوي وو^(۶۹).

سکندر د ژمي تېرولو لپاره د بخدي په لار کې د ساکا پولو ته نژدې زنيپا (Xenepa) نومي ځای ته ورسېد، چې يوه کلي لرونکې ښېرازه سيمه وه او يو شمېر بخديانو هلته پناه وړې وه. "دوی ناڅاپه د سکندر په يوه جنرال امينتاس (Amyntas) وډانگل، جگړه يې تر ډېره وخته روانه وساتله خو چې اوه سوه تنه يې تلفات ورکړل... په شا شول خو تلفات يې هم واړول. اتيا تنه مقدونيان يې له مېنځه يووړل او درې نيم سوه يې ټپي کړل، خو د بخدي خلکو سره له دې هم بښنه وگټله^(۷۰)" سکندر چې دمخه په غونډيو او هسکو ځايونو کې چوڼۍ جوړې کړې وې او ځايي اجير سرتېري يې پکې ځای پر ځای کړي وو، اوس د هغه په گټه تمامې شوې. "سپتامنز ته اوس ډېره گرانه شوه چې خواړه او اسونه ولري، دا خولا پر ځای پرېږده چې د يوې خوندي مېنې خاوند وي." سره له دې هم سپتامنز له مساگيتي ساکانه درې زره سواره تنظيم کړل او د يوې لويې حملې بندوبست يې ونيوه، خو په هغې نښتې کې چې د کوی نس (Coenus) په قومندانۍ د مقدوني پوځ او

سپتامنزد ملېشاوو ترمېنځ وشوه، لومړني غالب شول او د سپتامنزه سوه سواره او د مقدونيانو تر هغه ډېر کم تلف شول او په خپله سپتامنزه مساگيتانو سره د ښتې ته په شا شو. د سپتامنزد مرگ په اړه دوه روايتونه راپاتې دي.

د مؤلف اړين په روايت له سپتامنزه زياتره باختريان او سغديان جلا شول او مساگيتانويې کامپ چور کړ او هغه يې له ځان سره بوتله او چې يې واورېدل سکندر له پوځ سره د دوی په لور روان دی، سپتامنزيې وواژه او سريې هغه ته واستوه^(۷۸). دغه روايت په ډېرو اثرونو کې راوړل شوی، خو هغه د اعتبار وړ نه ښکاري. سکندر ته گرانه وه، چې مساگيتان په خپلې سيمې کې لاندې کړي. دا هم عجيبه معلومېږي چې مساگيتان به د يوه غېريقيني خطر نه د بچ کېدلو لپاره سپتامنزيانې هغه څوک ووژني، چې "د ټول ولس د خلکو د جنگ" محرک و او مشرانويې ورسره اتحاد کړی و^(۷۹). د روم تاريخپوه روفوس روايت کړد سره بېل دی. د هغه په روايت سپتامنز چې د ښتې په حال کې ډوب ويده و، مېرمنې يې په توره د هغه سر له غاړې نه پرې کړ. مېرمن يې له جنگونو او کوچي ډوله ژوند نه په تنگه شوې او ترېنه يې په وار وار غوښتي وو، چې په خپلو اولادونو رحم وکړي او له جنگ نه لاس واخلي او سکندر ته تسليم شي، خو هغه د هغې زاری نه

منلې او ورته يې ويل چې ده ته "مرگ له تسليمۍ نه لږ دردناک دی" (۷۳).

حقيقت چې هرڅه وي، سپتامز د نن ورځ په اصطلاح د غسې يو گوريلايي قومندان و، چې د خپلواکۍ د مدافعانو په ملاتړ يې د سکندر "نه ماتېدونکي" پوځ په باختراو سغديانه کې تر دوو کلونو نه ډېر تال کړ او ډېر يې ترېنه له مېنځه يووړل. د نړۍ دغه نامتو قومندان هغومره چې له سپتامز نه ستونزې ليدلې دي، له بل چا نه يې نه دي ليدلي.

د سپتامز په مرگ سره منظم مقاومت له مېنځه لاړ، خو په بدخشان او سغديانه او ځينو نورو ځايونو کې د غسې سختې غرنۍ سيمې لاهم وې، چې لويانو يې د سکندر واکمني نه منله. د بدخشان په غرنیو حصارونو کې څلور د غسې لويان وو، چې په خپلو لوړو او ټينگو کلاگانو کې يې ځانونه خوندي ليدل. سکندر د مخزېږدي ۳۲۸ کال په سره ژمي کې په پای کې پرې غالب شو، خو "په دغه مارش کې يې نژدې دوه زره سرتېري د سرو او نمونيا نه له لاسه ورکړل. "بل غرنی حصار د "سغديانې غر" و چې نه لاندې کېدونکي گنل کېده او د بلخ يوه مشر او کسپارتز (Oxyartes) خپل سرتېري له خوراكي خيزونو او خپلې کورنۍ سره هلته ځای پر ځای کړي وو. دوی د غومره ډاډه وو چې د سکندر د پېغام په برابر کې په ريشخند سره

خواب ورکړی و، چې دوی به "یوازې وزر لرونکو سرتېرو ته تسلیم شي" او چې د سکندر انجینران او ډېر نور په شپه کې غره ته وختل دوی بیا ورته تسلیم شول^(۷۴).

سکندر په دې ډول له درې کلو جگړې کولو او سختو ستونزو له گاللو او د ډېرو انساني تلفاتو له ورکولو نه وروسته په مخزېږدي ۳۲۷ کې په دې بریالی شو، چې باخترياني بلخ، بدخشان، هرات او تر سردريا پورې سغديانه لاندې کړي. ده د خپلې واکمنۍ د خوندي کولو لپاره یو لړ نوي کارونه وکړل او پخواني یې سرته ورسول. غټ کاريي هغه شپږ لويې نظامي چوڼۍ یا حصارونه وو، چې د سکندريي په نامه ورو ورو ښارونه او د سوداګرۍ د ودې لامل شول. پورته يادې شوې سیمې د پخوا په شان د بخدي یا بکتریا نه تر لاس لاندې سیمې وې، چې یوازې اریڼ نژاد خلک پکې اوسېدل او سکندر د بخدي نوی والي امینتاس (Amyntas) ته یې لس زره پلي سرتېري او درې نیم زره سواره تخصیص کړل.

د سکندر بل کار دا و، چې د باختراو سغديانې له لورې کورنیو څخه یې دېرش زره ځوانان راټول کړل او مقدوني ډوله نظامي روزنې لاندې ونيول په دغه مقصد چې اوس به یرغل او وروسته به پوځي افسران وي. سکندر دوی د غومره مهم گڼل، چې هغوی یې خپل "ځای ناستي" ونومول یانې هغوی چې د افسرانو په توګه به د مقدوني

ساتونکو ځايونه نيسي. د سکندر بل اساسي مدني نوښت دا و، چې د باختري يوه محلي واکمن اکسپارتز (Oxyartes) له لور رخشانې سره يې په خاصو مراسمو سره واده وکړ، لکه چې وروسته د هغه ځای ناستي سلوکوس نيکاتور د سپتامنز له لور اپامه (Apama) سره واده وکړ او د دوی يو زوی بيا په يونان- باختري دوره کې پاچا شو^(۷۵). دا ټول په دغسې حال کې چې سکندر په دغو سيمو کې ډېرې ستونزې ليدلې او ډېر سرتېري يې له مېنځه وړل شوي وو او عنعنې پال افسران يې ناراضي وو. سره له دې هم سکندر په دغو او نورو کارونو سره دلاندې شويو ولسونو او يونانيانو تر مېنځ د برابرۍ او خپلوۍ اړيکي ټينګ کړل، که څه هم استاد يې ارسطو غير يونانيان "بربريان" گڼل. سکندر د بل کال د پسرلي په اخر کې له زراسپه (بلخ) نه د هند په لور وروسته له هغه روان شو، چې په بخدي کې يې خپل شل زره ناروغ او ټپي سرتېري له ځايي خلکو سره ځای پر ځای کړل. دده په څه باندې يو لک پوځ کې له مقدونيانو او يونانيانو سره باختريان، سغديان، ساکا او نور هم ملګري وو. په دې حساب سکندر په تاريخ کې لومړنی کس کېږي، چې د ختيځو او لويديځو ولسونو په نژدې کولو کې يې نوښت کړی او په دغه چلند سره يې په باختري کې د يوه نوي او ډينامیک مدنيت د هسکېدلو لپاره ډګر هوار کړی، چې

وروسته به يې بيان وشي.

سکندر په ختيځه اريانه کې:

سکندر د مخزېږدي ۳۲۷ کال په پسرلي کې له زراسپه (بلخ) نه د هند په نيت له خه باندې يولک يوناني او باختري پوځ سره روان شو او په لسو ورځو کې د کوشان کوتل له لارې له هندو کش نه واوښت او بگرام ته ورسېد، چې هلته يې د مخه يوه چاوښی جوړه کړې وه. دلته د هند د تاکسيلا پاچا او نور پاچا زامن ورته ورغلل او د خپل رقيب د پنجاب پياوړي پاچا پورس (Pourus) د لاندې کولو په مقصد يې د مرستې وعده ورکړه. د همدغه مقصد لپاره دوی پيلان او نور سوغاتونه هم هغه ته وړاندې کړل. سکندر د کابل سين پر غاړه ته ترڅو ننني جلال آباد ته نژدې د نياسا (Nysa) ښار ته ورسېد، چې مؤسس يې د ډايونيسس (Dionysus) په نامه يو خدای گوټی گڼل کېده او سکندر هغه په خپل حال پرېښود. سکندر دلته خپل پوځ دوه ځايه کړ، وره برخه يې د دوه قومندانانو په سروالي د خيبر له لارې د اباسين يا انډوس (Indus) ته درسېدلو په مقصد وگمارله او په خپله يې د پوځ له لويې برخې سره د کونړ (خوسپس) او باجوړ لار ونيوله^(۷۲). په کونړي اسپه سيان (Aspasians) او په باجوړ کې د هغو